

retten til ledighedsydelse ved at forlade fleksjob-ordningen. I en sådan situation vil mange nok ryste på hånden og takke nej til at prøve, om de kan klare et ordinært arbejde.

Jeg er af den klare opfattelse, at dette samspilsproblem både vil være til skade for de berørte mennesker og modvirke det samfundsmæssige fornuftige i, at så mange som muligt kan få et ordinært arbejde. Det ville da være rart at få ministerens umiddelbare kommentarer på de spørgsmål.

Med de kommentarer vil vi i øvrigt støtte forslaget på trods af de ting, jeg nævned.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan støtte forslaget her. Vi vil selvfølgelig se med interesse på de hørings-svar, der er kommet, og jeg formoder, at der kommer flere.

Det er jo ikke særlig smart at putte så mange ting sammen, men hvis man er for dem alle sammen, er det selvfølgelig ikke så indviklet, og det håber vi at vi er.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Man kan selvfølgelig godt anføre, at det er uhensigtsmæssigt med så mange forskellige emneområder samlet i ét lovforslag. På den anden side set og tidspunktet på dagen taget i betragtning er det vel heller ikke uhensigtsmæssigt, at der ikke skal være seks ordførerrunder om de relativt overskuelige ændringer, der trods alt lægges op til.

Jeg vil godt takke for den meget positive modtagelse, lovforslaget har fået trods dets sammensatte natur, og vil gerne sige, at vi er opmærksomme på den problemstilling, som de tre hovedorganisationer på lønmodtagersiden har rejst. Jeg har rettet en henvendelse til socialministeren om spørgsmålet, da det nærmere må afklares, i hvilken forligskreds denne diskussion bør tages op. Jeg vil ikke på forhånd binde mig til nogen bestemt indstilling, men jeg vil gerne tilkendegive, at både jeg og socialministeren er indstillet på at se nærmere på spørgsmålet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af 52-ugers-reglen for lediges ret til supple-rende dagpenge.

Af Mogens Andreasen (UP) og Inge Refshauge (DMF).

(Fremsat 23/1 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Med dette beslutningsforslag ønsker forslags-stillerne at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der indebærer, at personer mellem 50 og 60 år ikke skal være omfattet af tidsbegræn-sningen på 52 uger i retten til supplerende dag-penge, hvis de arbejder i det private erhvervsliv. Hvorfor forslaget er begrænset til personer ansat i det private erhvervsliv, skal jeg lade være usagt, men blot bemærke, at en sådan forskels-behandling mellem ansatte i den private og den offentlige sektor forekommer endog meget van-skelig at begrunde, hvilket forslagsstillerne for-mentlig af samme årsag heller ikke har indladt sig på.

Når man læser bemærkningerne til forslaget, kan man undre sig over, hvorfor det ikke er ble-vet gennemført for længst. Medlemmet fasthol-der en tilknytning til arbejdsmarkedet, de priva-te arbejdsgivere får et større arbejdsudbud, og staten sparer penge. Alle er glade – og så dog al-ligevel ikke, fordi arbejdsmarkedspolitikken ikke som forudsat af forslagsstillerne lever i et lukket kredsløb.

Forslaget glimrer ved ikke at se på tingene i et bredere arbejdsmarkedspolitisk og samfunds-økonomisk perspektiv. Forslagsstillerens forud-